

Kommunale årlige driftsudgifter.

	Mill. kr.
Autorisationsordningen	3-4
Kontrol med levnedsmidler m.v.	12-13
Ialt	15-17

Statslige etableringsudgifter.

	Mill. kr.
Apparatur m. v. til landsdelslaboratorier	3
Udbygning af statens levnedsmiddelinsti- tut af afdelingen for tilsætningsstoffer, pe- sticider og forureninger	10
Etablering inden for det første år	13
Forventet udbygning af instituttet for tok- sikologi inden for 10 år	10

Kommunale etableringsudgifter.

	Mill. kr.
Udbygning af kommunale levnedsmiddel- laboratorier over 10 år	30-40

Stigningen i de samlede årlige driftsudgifter for det offentlige til det forventede øgede tilsyn og kontrol med levnedsmidler; herunder tilsyn og kontrol med virksomheder; der tilvirker eller forhandler levnedsmidler, kan således anslås til 21,5-25 mill. kr.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.**Til § 1.*

Det er almindeligt i nyere love om levnedsmidler at definere dette begreb, selv om det i praksis ofte ikke volder større vanskeligheder at fastslå, om der er tale om et levnedsmiddel eller ikke.

I den *mugældende* lov (lovbekendtgørelse nr. 26 af 9. februar 1968) bestemmes begrebet således:

Ved levnedsmidler forstås i denne lov enhver spise- og drikkevarer, som er bestemt til at fortæres af mennesker, herunder indbefattet enhver vare, der er bestemt til at anvendes i spise- og drikkevarer, selv om det kun er som konserveringsmiddel, farvestof eller lignende.

Den *svenske* levnedsmiddellov (SFS 1971:511) af 18. juni 1971 bestemmer et levnedsmiddel som madvare, drikkevarer, rydelsesmiddel eller anden vare, som er bestemt (avsedd) til at fortæres af mennesker med undtagelse af varer, på hvilke lægemiddelforordningen finder anvendelse.

I *forlaget til en ny tysk levnedsmiddellov* defineres levnedsmidler som „stoffer, der er bestemt til i uforandret, tilberedt eller forarbejdet stand at blive fortæret af mennesker; undtaget er stoffer, der overvejende er bestemt til at fortæres med andre formål end til ernæring eller nydelse“. Det tyske forslag

sidestiller med levnedsmidler overtræk o. l. (f. eks pølseskind eller osteskorper), der enten er beregnet til at blive spist, eller som kan forudses (lejlighedsvis) at blive spist.

Inden for den af FAO/WHO nedsatte *Codex Alimentarius Kommission* har spørgsmålet om en definition af begrebet levnedsmiddel været forhandlet i flere forbindelser. Der er ikke truffet nogen beslutning om spørgsmålet, men der synes at være ret bred enighed om følgende formulering:

Ved „levnedsmiddel“ forstås ethvert stof, færdigt, tilberedt, halvt tilberedt eller rå (ubehandlet), som er bestemt til menneskelig fortæring; og indbefatter drikke, tyggegummi og et hvilket som helst stof, som har været brugt under fremstilling, tilberedning eller behandling („Manufacture, preparation or treatment“); af et „levnedsmiddel“, men indbefatter ikke kosmetik, tobak eller stoffer, der *kun* (fremhæves her) anvendes som lægemidler.

Den refererede Codex-definition er ved at indfatte hjælpestofferne nær ved den *gældende* danske definition. Det er imidlertid en logisk svaghed, at ordet levnedsmiddel trækkes ind i begrebsbestemmelsen af „levnedsmiddel“. Det forekommer tillige uheldigt, at det i selve begrebsbestemmelsen indgår, at hjælpestofferne også er „levnedsmidler“. Noget andet er, at der i et vist omfang må gælde samme muligheder for regulering vedrørende hjælpestoffer som for „egentlige“ levnedsmidler.

Under forhandlinger i en nordisk embedsmandsgruppe angående harmonisering af de nordiske landes levnedsmiddellovgivning er det blevet klarlagt, at der ikke mellem de sagkyndige er nogen reel uoverensstemmelse om forståelsen af levnedsmiddelbegrebet.

Medens den gældende danske lov, svenske lov og det foreliggende forslag anvender ordet „vare“ (varer), bruger det tyske forslag ordet „stoffer“ (Stoffe). Ordet „vare“ leder formentlig tanken hen på ting, der er genstand for erhvervs mæssig omsætning, medens ordet „stoffer“ i så henseende er mere neutralt. Ord som „spisevarer“, „madvarer“ og „drikkevarer“ kan utvivlsomt anvendes uden nogen som helst hentydning til eller tanke om erhvervs mæssig omsætning. Det er på denne måde ordene benyttes og tænkes forstået i lovforslaget. På den anden side må det bemærkes, at lovforslaget ikke tilsigter at tage stilling til madlavning i private husholdninger.

Et vigtigt led i definitionen er derimod ordene „bestemt til at fortæres af mennesker“. Kartoffler eller byg, der ganske åbenbart tænkes brugt som svinefoder, skal ikke bedømmes som levnedsmidler.

Et spørgsmål, der fornylig har foreligget i mini-